

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Mgr. I. M.**, advokátka, ev. č. X
sídlem X
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Janem Valtrem
sídlem Čistovická 415/55, 163 00 Praha 17

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **ČEPRO, a.s.**, IČO 60193531
sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2025 č. j. UOOU-01673/24-9,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o jejím odvolání proti rozhodnutí osoby zúčastněné na řízení (dále též „povinný subjekt“) ze dne 10. 12. 2024 č. j. 023641/OPS/2024-OD. Tímto rozhodnutím povinný subjekt odmítl žádost žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 28. 12. 2023 (dále též „rozhodnutí ČEPRO II“). Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí ČEPRO II v části výroku „*ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1, ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) a § 11b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“, a nahradil jej následujícím zněním: „*ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1, ve spojení s § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“, a ve zbytku odvolání zamítl a rozhodnutí ČEPRO II potvrdil.
2. Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti:
3. Dne 28. 12. 2023 žalobkyně požádala povinný subjekt o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „InfZ“), vztahujících se k vydávání souhlasů se stavebními záměry v ochranném pásmu produktovodů (dále též „Žádost“). Žalobkyně po výzvách povinného subjektu ze dnů 4. 1. 2024 č. j. 000365/OPS/2024-OD a 17. 1. 2024 č. j. 001604/OPS/2024-OD Žádost doplnila dne 8. 1. 2024 a dne 12. 2. 2024. Požadovala po povinném subjektu poskytnout následující informace:
„1) Kolik bylo společností ČEPRO, a. s. vydáno souhlasů k žádostem stavebníků, ve smyslu ustanovení § 3 odst. 7 zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, vztahující se ke stavebním činnostem, povolením a prováděním staveb, zemním pracím, zřizování skládek a uskladňování materiálu v území Středočeského a Jihočeského kraje, kdy výše uvedené záměry stavebníků se měly nacházet v ochranném pásmu katodově chráněných tras produktovodů provozovaných společností ČEPRO, a. s., a to ve vzdálenosti menší než 150 metrů (v případě ochranného pásma 300 metrů) nebo ve vzdálenosti menší než 75 metrů (v případě ochranného pásma 150 metrů) od potrubí produktovodu?
2) Poskytnutí písemného znění veškerých souhlasů (postačí v digitálním formátu) společnosti ČEPRO, a. s., k žádostem stavebníků, ve smyslu ustanovení § 3 odst. 7 zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, vztahující se ke stavebním činnostem, povolením a prováděním staveb, zemním pracím, zřizování skládek a uskladňování materiálu v území Středočeského a Jihočeského kraje, kdy výše uvedené záměry stavebníků se měly nacházet v ochranném pásmu katodově chráněných tras produktovodů provozovaných společností ČEPRO, a. s., a to ve vzdálenosti menší než 150 metrů (v případě ochranného pásma 300 metrů) nebo ve vzdálenosti menší než 75 metrů (v případě ochranného pásma 150 metrů) od potrubí produktovodu.“
Žalobkyně uvedla, že informace požaduje k ověření rovného přístupu povinného subjektu k jednotlivým žádostem, zda bezdůvodně neznevýhodňuje některé žadatele či excesivně nevybočuje ze zákonných požadavků.
4. Dne 6. 3. 2024 povinný subjekt rozhodnutím č. j. 005395/OPS/2024-OD Žádost podle § 11b InfZ odmítl z důvodu neexistence informace (dále též „rozhodnutí ČEPRO I“). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný dne 18. 11. 2024 č. j. UOOU-01673/24-2 tak, že zrušil rozhodnutí ČEPRO I a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání (dále též „rozhodnutí žalovaného I“).
5. Povinný subjekt rozhodnutím ČEPRO II (dne 10. 12. 2024 č. j. 023641/OPS/2024-OD) Žádost odmítl, z důvodu neexistence požadované informace a povinnosti vytvářet novou informaci podle § 11b InfZ a pro zneužití práva na informace podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ. Povinný subjekt uvedl, že souhlasy podle § 3 odst. 7 zákona č. 189/1999 Sb., o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

nouzových zásobách ropy (dále též „ZNZR“), vydává s účinností ode dne 1. 1. 2016. Žadatelé mohou podávat své žádosti několika komunikačními kanály, přičemž údaje z těchto žádostí jsou následně vkládány do elektronického systému. Elektronický systém byl zaveden pro automatické generování odpovědí na dotazy týkající se dotčení dotazovaného území zájmy povinného subjektu. V ostatních případech elektronický systém žádosti postupuje k vyřízení do příslušného útvaru. Účelem zavedení evidenčního systému bylo zajištění automatického podání informace žadateli a z důvodu prevence prodlení s vyřízením žádostí ze strany povinného subjektu, s nímž jsou podle stavebně právních předpisů spojené správní sankce. Elektronický systém obsahuje pouze údaje k uvedenému účelu potřebné, tzn. neobsahuje konkrétní údaj o vzdálenosti dotazovaných záměrů od produktovodu, ani údaje o územní příslušnosti k jednotlivým krajům, ani údaje, zda byl souhlas udělen nebo nikoliv, a ani zda jde o souhlas podle § 3 odst. 7 ZNZR. Z uvedených důvodů nelze jednoduše mechanickou cestou vytrždit z elektronického systému celkový počet souhlasů k žádostem stavebníků ve smyslu § 3 odst. 7 ZNZR podle kritérií z bodu 1) Žádosti. Ze stejných důvodů nelze poskytnout znění veškerých souhlasů povinného subjektu požadovaných z bodu 2) Žádosti. Vyhledání souhlasů v rámci požadovaných kritérií by vyžadovalo fyzické vyhledání spisů všech žádostí, které nevyřídil automaticky elektronický systém ohledně podání informace, že nejsou dotčeny zájmy povinného subjektu. Poté by bylo třeba odborné prostudování jejich vyjádření a podkladů k nim z hlediska požadovaných kritérií uvedených v Žádosti a následné posouzení, které ze stanovených podmínek provozovatele je nezbytné anonymizovat spolu s osobními údaji žadatelů podaných žádostí, z důvodu ochrany bezpečného a spolehlivého provozu produktovodu. Takováto činnost bezesporu překračuje provedení běžných mechanických úkonů nutných jinak k vyhledání informace a jejího vtělení do odpovědi. Proti rozhodnutí ČEPRO II podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

6. Napadeným rozhodnutím (ze dne 3. 4. 2025 č. j. UOOU-01673/24-9) žalovaný marginálně pozměnil rozhodnutí ČEPRO II ohledně důvodu odmítnutí Žádosti a dovodil neexistující povinnost vytvářet novou informaci podle § 2 odst. 4 InfZ, ve zbytku rozhodnutí ČEPRO II potvrdil. V odůvodnění konstatoval, že povinný subjekt vysvětlil, že nevede samostatnou evidenci žádostí ve struktuře požadované žadatelkou, elektronický systém pro příjem žádostí neumožňoval třídění podle žadatelčích parametrů. Tato skutečnost je ve spisu podložena sdělením oddělení evidence a správy nemovitostí povinného subjektu. Vyplývá z něj, že do elektronického systému žádostí není možné zadat vstupy potřebné pro přímé a jednoduché vygenerování požadovaných informací, tj. že se má jednat o souhlas podle § 3 odst. 7 ZNZR v rámci Jihočeského a Středočeského kraje, o záměr v ochranném pásmu produktovodu či jiný zájem povinného subjektu, a o požadovanou vzdálenost záměru žádosti od produktovodu. Vyhledávání bylo učiněno prostřednictvím parametrů, které elektronický systém umožňoval a vygeneroval 12 663 žádostí. Elektronický systém žádostí neumožňoval jednoduchou a automatickou cestou vytrždit počet souhlasů k žádostem stavebníků podle § 3 odst. 7 ZNZR podle žadatelkou požadovaných kritérií, ani jednoduše vyhledat jejich znění. Vyhledání požadovaných souhlasů by si fakticky vyžádalo fyzické vyhledání jednotlivých spisů ke všem vytipovaným žádostem, jejich odborné prostudování a posouzení každého z úvahy připadajících vyjádření a souvisejících podkladů z hlediska naplnění kritérií Žádosti. Znamenalo by to posoudit polohové určení daného záměru a zařadit jej do požadovaného kraje, dále obsah jednotlivých spisů podrobit individuálnímu posouzení, zda se typově jedná či nejedná o souhlas podle § 3 odst. 7 ZNZR, dále zda v daném území vedou produktovody a zda posuzovaný záměr vyhovuje v Žádosti vymezenému ochrannému pásmu. Bylo by

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

třeba individuálně posoudit projektovou dokumentaci k záměru, neboť žádost ani vydaná vyjádření nemusí přímo obsahovat konkrétní údaj o vzdálenosti záměru od produktovodu. Takováto činnost již překračuje charakter jednoduchých a běžných mechanických úkonů nutných k vyhledání informace a jejího vtělení do odpovědi pro žadatelku. K požadované činnosti by bylo zapotřebí analytických úvah a postupů s cílem identifikovat vlastnosti každého jednotlivého souhlasu a zhodnotit, zda vyhovují či nevyhovují kritériím Žádosti. Uvedený proces nepředstavuje administrativně nenáročnou práci, či pouhý výtah údajů ze zdrojových informací. Pro přípravu odpovědi by bylo třeba se nejen seznámit s obsahem jednotlivých spisů, ale též provést řadu řetězcích se úvah, jejichž výsledkem by bylo vytvoření informací v kvalitativně nové podobě. Požadované informace tedy představují nově vytvořené informace a jejich odepření lze podřadit pod výluky podle § 2 odst. 4 InfZ. Povinný subjekt nedisponuje žádanými informacemi v požadovaném formátu, nemá k takovému třídění ani zákonnou povinnost a poskytnutí odpovědi by překročilo hranici pouhého předání již existujících informací. Žalovaný považuje za nadbytečné detailně rozebírat druhý odmítací důvod podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ, neboť pro odmítnutí Žádosti obstála výluka v § 2 odst. 4 InfZ. Nemůže však přehlédnout, že o odmítnutí Žádosti kvůli zneužití práva na informace je povinný subjekt oprávněn rozhodnout v sedmidenní lhůtě ode dne přijetí žádosti, přičemž se jedná o prekluzivní lhůtu. Případné zneužití práva tak může povinný subjekt dovozovat jediné při prvním vyřizování takové žádosti, a nikoli při jejím dalším projednání. V daném případě proto nebylo možné tento odmítací důvod v rámci nového projednání Žádosti uplatnit. Aplikace výluky podle § 11b InfZ je předčasná, neboť proces vyřízení Žádosti fakticky nedospěl do fáze vlastního vyhledávání a hodnocení jednotlivých spisů, pročez nelze předem postavit najisto skutečnost o jejich případné skartaci, tj. faktické neexistenci. Žalovaný proto musel přistoupit ke korekci části výroku napadeného rozhodnutí, neboť ve výroku je třeba uvést odpovídající ustanovení, podle kterého je tato část Žádosti odmítána.

7. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou.
8. Žalobkyně nesouhlasí, že se v daném případě jedná o vytváření nových informací podle § 2 odst. 4 InfZ. Namítá, že povinnost povinného subjektu mít u sebe požadované souhlasy vyplývá z § 3 odst. 7 ZNZR. Z bodu [31] napadeného rozhodnutí vyplývá, že požadovanými informacemi povinný subjekt disponuje, když interní systém povinného subjektu pro Jihočeský a Středočeský kraj vygeneroval 12 633 žádostí. Otázkou zůstává, zda k poskytnutí informací postačí provést jednoduché vyhledávání informací a jejich mechanické uspořádání, nebo by to vyžadovalo intelektuálně náročnější proces, který by bylo možné považovat za vytváření nové informace. Podle žalobkyně činnost směřující k poskytnutí informací nepřekračuje charakter jednoduchých a běžných mechanických úkonů. Povinný subjekt se sice vyjádřil, že bez prostudování projektových dokumentací nemovitostí nelze požadované informace poskytnout, avšak extenzivní analýza podkladů není nutná. K poskytnutí požadovaných informací by stačilo porovnat umístění produktovodů a ochranných pásem s polohou nemovitostí, které jsou zakresleny ve všech územních plánech dotčených obcí. V případě pozitivního umístění nemovitosti podle požadovaných kritérií ze Žádosti lze podle veřejně přístupných identifikačních údajů nemovitostí/vlastníků nemovitostí obsažených v katastru nemovitostí, které podle vyjádření povinného subjektu, obsaženého v jeho rozhodnutí ze dne 24. 4. 2025 č. j. 010085/OPS/2025-OD, postačují k vyhledávání v jeho interní databázi. V případě pozitivního nálezu požadovaných souhlasů k předmětným nemovitostem by mohly být informace případně anonymizovány a následně poskytnuty žalobkyni. Uvedený postup je sice časově náročný, ale nevybočuje z rámce jednoduchého

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

vyhledávání a mechanického uspořádání informací ve smyslu ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. Časová, administrativní a technická náročnost není sama o sobě důvodem požadované informace neposkytnout, jak uvádí žalovaný v dalším rozhodnutí ze dne 4. 4. 2025 č. j. UOOU-00453/25-6. Podle žalobkyně se proto v posuzovaném případě nejedná o vytváření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, jak uvádí i komentářová literatura. Jedná se o jednoduchou kombinaci či výběr existujících dat, které nevyžadují analytické posouzení, nýbrž technické zpracování. Podle žalobkyně lze danou věc přirovnat k situaci, kdy jsou požadovány interní statistiky o výši udělovaných trestů za konkrétní trestný čin v trestních řízení v určitém časovém období. Za předpokladu, že k poskytnutí takové informace postačí jen prosté formální zpracování dat (shromáždění informací z jednotlivých spisů), se nebude jednat o vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ. Případný čas strávený vyhledáním informace bude možné zohlednit stanovením úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací podle § 17 InfZ. Pokud žalovaný byl schopen poskytnout informaci, že bylo zpracováno 12 633 žádostí, byl by schopen žalobkyni sdělit alespoň odhad částky představující úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, na což žalovaný zcela rezignoval.

9. Žalobkyně navrhla provedení důkazu výpisem z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2341; Žádostí; výzvou ze dne 4. 1. 2024 č. j. 000365/OPS/2024-OD; doplněním Žádosti ze dne 8. 1. 2024; výzvou ze dne 17. 1. 2024 č. j. 001604/OPS/2024-OD; doplněním Žádosti ze dne 12. 2. 2024; rozhodnutím ČEPRO I; odvoláním proti rozhodnutí ČEPRO I ze dne 21. 3. 2024; rozhodnutím žalovaného I; rozhodnutím ČEPRO II; odvoláním proti rozhodnutí ČEPRO II ze dne 1. 2. 2025; napadeným rozhodnutím a jeho doručenkou; rozhodnutím ČEPRO ze dne 24. 4. 2025 č. j. 010085/OPS/2025-OD; rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2025 č. j. UOOU-00453/25-6.
10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že pod body [30] až [36] napadeného rozhodnutí podrobně popsal konkrétní úkony, které by bylo třeba provést. Povinný subjekt totiž nevede samostatnou evidenci žádostí ve struktuře požadované žalobkyní, přičemž elektronický systém pro příjem žádostí neumožňuje jejich třídění podle požadovaných kritérií. Vyhledávání požadovaných souhlasů by si vyžádalo fyzické vyhledání relevantních spisů, jejich odborné prostudování a posouzení dalších dílčích hodnot, a to: 1) polohové určení daného záměru, 2) jeho zařazení do požadovaného kraje, 3) informace, zda se vůbec jedná typově o souhlas podle § 3 odst. 7 ZNZR, 4) informace, zda v daném území vedou produktovody, 5) informace, zda daný záměr vyhovuje vymezenému ochrannému pásmu v žádosti apod. Ke zjištění potřebných skutečností nezbytných pro vyhovění Žádosti by bylo třeba dále zkoumat i příslušné projektové dokumentace, neboť vydané souhlasy nemusí přímo obsahovat konkrétní údaj o vzdálenosti záměru od produktovodu. Předložený výčet činností nesvědčí o pouhém jednoduchém vyhledávání a mechanickém uspořádání dat, jak se domnívá žalobkyně. Nejedná se o prostý výtah údajů ze zdrojových informací a jejich následné vtělení do odpovědi na Žádost, nýbrž o vícero na sebe navazujících analytických úvah, intelektuálně náročnějších kroků a postupů vyžadujících od odborného aparátu povinného subjektu orientaci a znalosti práce s územními a stavebně technickými dokumentacemi staveb, včetně projektových dokumentací. Jinak by nebylo možné předmětné parametry náležitým způsobem vyhodnotit. Ostatně ani postup navržený žalobkyní není jednoduchou a mechanickou manipulací s informacemi. Porovnání umístění produktovodů a ochranných pásem s polohou nemovitostí v územních plánech dotčených obcí rovněž předpokládá od zpracovatele odpovědi určitý stupeň intelektuální schopnosti potřebný k posouzení obsahu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

územně plánovací dokumentace. Jedná se o poměrně komplikovaný soubor dokumentů obsahující jak textové, tak i grafické části. Jejich správné hodnocení a interpretace ve vztahu ke konkrétnímu záměru není otázkou prosté mechanické činnosti, nýbrž vyžaduje značnou odbornost v dané oblasti.

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání, neboť oba účastníci řízení tento postup navrhli. Soud neshledal žalobu důvodnou.
12. Mezi účastníky řízení je spor o to, zda informace, které žalobkyně požadovala poskytnout v Žádosti, představovaly či nepředstavovaly nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ.
13. Podle § 2 odst. 4 InfZ *povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*
14. Ustanovení § 2 odst. 4 InfZ vylučuje z informační povinnosti povinných subjektů poskytování nových informací, které by musely být za účelem jejich poskytnutí teprve vytvořeny.
15. Ohledně významu a aplikace § 2 odst. 4 InfZ podal rozsáhlý výklad Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 9. 2. 2012 č. j. 1 As 141/2011-67 dovodil, že *„prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším důležitým předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. I v případě, že by poskytnutí požadovaných informací pro správní orgán objektivně představovalo nutnost vytvořit novou informaci, tedy může nastat situace, v níž správní orgán nebude oprávněn poskytnutí takových informací odeprít. Nerespektováním povinnosti evidovat požadované informace se nemůže zbavit své povinnosti předmětné informaci poskytovat; vytvářením takových informací by pouze napravoval své dřívější pochybení.“* K rozlišení mezi vytvářením nových informací a pouhým vyhledáváním a uspořádáním již existujících uvedl, že *„nalézt nějaké exaktní obecné kritérium nelze, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech dané věci. Lze se však pokusit alespoň o stanovení určitých bližších vodítek pro povinné subjekty. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. uvádí na jedné straně příklady žádostí o prosté ‚výtahy z databází či části dokumentů‘ (jejichž poskytnutí nemůže být s poukazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odpíráno), na druhé straně žádosti ‚o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání‘ (jejichž zpracování by již představovalo ‚vytváření nových informací‘). Výše citovaná směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES abstraktněji rozlišuje mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují ‚pouze jednoduchou operaci‘, a případy, kdy představují ‚nepřiměřené úsilí‘. Jako kýžené kritérium se tedy nabízí rozlišování mezi případy, kdy je povinný subjekt schopen požadované informace sestavit ze ‚zdrojových‘ informací, kterými disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, a situacemi, v nichž sestavení požadované informace překračuje rámec takových jednoduchých úkonů. K obdobným závěrům dospěli také autoři komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím (Furek, A. - Rothanzl, L.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 2010, Praha: Linde, str. 60-61), podle nichž rozlišení obou kategorií ‚musí být hledáno v míře ‚intelektuální náročnosti‘ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. Jinak řečeno o vytváření nové informace půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost.“ Nutno však zároveň zdůraznit, že při rozlišování situací, kdy se ještě jedná o vyhledání (shromáždění) požadovaných informací a jejich uzpůsobení pro poskytnutí žadateli, a kdy již půjde o vytvoření nové informace, nelze vycházet toliko z pracnosti, či doby, která by byla potřebná pro přípravu odpovědi na žádost (shromáždění informací). Tyto faktory zákon zohledňuje institutem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací (§ 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Povinný subjekt pak není oprávněn bez dalšího odmítnout požadované informace poskytnout, může však po žadateli o informace chtít úhradu za takové mimořádně rozsáhlé vyhledání.“

16. Na uvedené Nejvyšší správní soud navázal v rozsudku např. ze dne 21. 1. 2015 č. j. 3 As 115/2014-29, v němž konstatoval: „Výluku z práva na informace zakotvenou v § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat podle jejího účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé obraceli v režimu uvedeného zákona mj. s žádostmi o vytvoření nebo obstarání nové informace, kterou povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat. Zároveň je třeba pojem „vytváření nových informací“ vykládat způsobem, který nebude nepřiměřeně zužovat rozsah ústavně zaručeného práva na informace [...] V rozsudku č. j. 1 As 141/2011-67 Nejvyšší správní soud vymezil podmínky, za nichž je možné uvedenou výluku použít. Prvním předpokladem je, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším předpokladem je, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. V případě splnění uvedených základních předpokladů je pak třeba nalézt vhodné rozhranění mezi situacemi, kdy půjde pouze o vyhledání a uspořádání již existujících informací do podoby, v níž je možné informace žadateli předat, a situacemi, kdy by sestavení požadovaných informací představovalo „vytvoření nové informace“. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozhodnutích, týkajících se této otázky, např. v rozsudku 8 As 9/2013-33 ze dne 27. 11. 2013, 6 As 33/2011-87 ze dne 20. 10. 2011, nebo již citovaném rozsudku 1 As 141/2011-67 ze dne 9. 2. 2012, exaktní obecné kritérium nelze stanovit, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech. V každé posuzované věci tak je třeba posoudit, zda požadované informace představují prosté výtahy z podkladových dokumentů nebo jejich části a k vytvoření odpovědi na žádost postačí v zásadě mechanické vyhledání a shromáždění údajů, anebo zda je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost.“
17. Obdobně se vyjadřuje též komentářová literatura: „Jako hranici mezi povinným sestavením požadované informace z těch, které má povinný subjekt k dispozici (nebo je povinen je mít), a vytvářením nových informací ve smyslu § 2 odst. 4, které lze odmítnout, vymezuje judikatura i komentářová literatura míru „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost (NSS 1 As 141/2011-67, Sb. NSS č. 2635/2012). Je třeba rozlišovat žádosti o prosté výtahy z databází či části dokumentů na straně jedné a žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání, o analýzy dat z rozhodovací činnosti povinného subjektu apod. na straně druhé. Rozhodující tedy není časová náročnost shromáždění požadovaných informací (to lze promítnout do požadavku úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací podle § 17), ale to, zda postačí mechanická, jednoduchá práce se zdrojovými daty, nebo je naopak potřeba „přidaná hodnota“ překračující rámec jednoduchých úkonů.“ (JELÍNKOVÁ, J., TUHÁČEK, M. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. K § 2 odst. 4. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Dostupné z: www.aspi.cz.)

18. Z citovaného lze dovodit, aby mohla být žádost o informace odmítnuta pro neexistenci povinnosti vytvářet nové informace podle § 2 odst. 4 InfZ, musí být splněny následující podmínky: 1) povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje; 2) povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat; 3) nejde pouze o mechanické vyhledání a uspořádání již existujících informací do podoby požadované v žádosti, ale o intelektuálně náročnější zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost.
19. V projednávané věci se soud proto zaměřil na otázku, zda požadované informace uvedená kritéria splňují či nesplňují.
20. Žalobkyně k první podmínce tvrdí, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, když z bodu [31] napadeného rozhodnutí vyplývá, že elektronický systém povinného subjektu pro Jihočeský a Středočeský kraj vygeneroval 12 633 žádostí. Soud k uvedenému uvádí, že z napadeného rozhodnutí uvedené nevyplývá, nýbrž že povinný subjekt nevede evidenci žádostí (souhlasů) ve struktuře podle parametrů požadované žalobkyní. Žalovaný uvedené konstatoval pod bodem [30] napadeného rozhodnutí, na který navázal žalobkyní odkazovaným bodem [31]: *„Povinný subjekt vysvětlil, že nevede samostatnou evidenci žádostí ve struktuře požadované žadatelkou a že elektronický systém pro příjem žádostí neumožňoval třídění žádostí dle žadatelčích parametrů. Tato skutečnost je ve spisu podložena sdělením oddělení evidence a správy nemovitostí povinného subjektu, z něhož vyplývá, že do elektronického systému žádostí nebylo lze zadat vstupy potřebné pro přímé a jednoduché vygenerování žádaných informací, tj. že se má jednat o souhlas podle ustanovení § 3 odst. 7 zákona č. 189/1999, o Jihočeský a Středočeský kraj, o záměr v ochranném pásmu produktovodu či jiný zájem ČEPRO (např. skladovací zařízení, ochranné pásmo elektrických vedení, majetkoprávní zájmy atd.) a o požadovanou vzdálenost záměru žádosti od produktovodu. Vyhledávání bylo tedy učiněno prostřednictvím parametrů, které elektronický systém umožňoval, s tím, že systém vygeneroval celkem 12.663 žádostí“*. Z citovaného neplyne, že by žalovaný, resp. povinný subjekt, disponoval informacemi požadovanými žalobkyní v Žádosti v podobě toliko vygenerovaných 12 663 žádostí. Z dotčené části napadeného rozhodnutí naopak vyplývá, že nebylo možné v elektronickém systému vyhledat informace podle žalobkyní zadaných parametrů. Bylo proto provedeno vyhledávání pouze prostřednictvím těch parametrů, které systém umožňoval, přičemž tímto způsobem bylo vygenerováno 12 663 žádostí. Není přitom přiléhavé tvrzení žalobkyně, že vyhledaný počet žádostí se vztahoval k Jihočeskému a Středočeskému kraji. Ze sdělení oddělení evidence a správy nemovitosti ze dne 16. 1. 2025, ze kterého vyšel žalovaný ve shora citované části napadeného rozhodnutí, vyplývá, že polohové určení vymezením kraje nebylo možné do elektronického systému zadat, vyhledávání proběhlo v rámci celé České republiky. Z citovaného bodu [31] napadeného rozhodnutí tedy nelze dovozovat, jak to činí žalobkyně v žalobě, že povinný subjekt disponoval informacemi požadovanými v Žádosti. Z citovaného bodu ve spojení s dalšími částmi napadeného rozhodnutí je zřejmé, že povinný subjekt neměl k dispozici informace ve tvaru požadovaném v Žádosti. Žalovaný tedy neuvedl, že by informace požadované žalobkyní měl povinný subjekt ve své dispozici. Tato skutečnost ani v řízení nevyšla najevo. První podmínka splněna nebyla.
21. K druhé podmínce soud uvádí, že povinný subjekt neměl povinnost informacemi požadovanými v Žádosti disponovat. Žádný právní předpis neukládá povinnému subjektu vést evidenci souhlasů podle parametrů nastavených žalobkyní v Žádosti. Irelevantní je tvrzení žalobkyně, že povinnost povinného subjektu mít u sebe požadované souhlasy

vyplývá z § 3 odst. 7 ZNZR, neboť ve věci není sporu o tom, zda povinný subjekt disponoval či disponovat měl souhlasu podle § 3 odst. 7 ZNZR. Pro danou věc žádaných informací je rozhodné, zda měl povinný subjekt povinnost disponovat informacemi ve tvaru požadovaném žalobkyní, tedy evidencí souhlasů podle kritérií zadaných žalobkyní v Žádosti. Povinnost povinného subjektu uchovávat informace v podobě vymezené v Žádosti přitom ze žádného zákona, ani ze ZNZR, nevyplývá. Druhá podmínka splněna není.

22. Mezi účastníky řízení je sporné především splnění třetí podmínky, tedy zda požadované informace bylo možno vytvořit pouhým mechanickým vyhledáváním, či zda bylo zapotřebí další činnosti svou intelektuální náročností překračující rámec jednoduchých úkonů.
23. Soud připomíná výše citované závěry judikatury a odborné literatury, že pro posouzení toho, zda se jedná o pouhé vyhledání (shromáždění) požadovaných informací a jejich uzpůsobení pro poskytnutí žadateli, či zda jde již o vytvoření nové informace, je rozhodná míra intelektuální náročnosti činnosti potřebné pro přípravu odpovědi, nikoli náročnost časová.
24. Soud se v této otázce ztotožnil se žalovaným, že v daném případě se jednalo o informace, které by bylo nutné nově vytvořit ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ. Žalovaný přitom na stranách 6 a 7 napadeného rozhodnutí podrobně popsal postup, který by bylo nutné k poskytnutí odpovědi na Žádost učinit. Předně zdůraznil, že povinný subjekt v rozhodnutí ČEPRO II vysvětlil, že nevede samostatnou evidenci žádostí ve struktuře požadované žalobkyní a že elektronický systém pro příjem žádosti neumožňoval třídění podle parametru nastavených v Žádosti. V této souvislosti upozornil, že daná skutečnost má oporu ve správním spisu. Ze sdělení oddělení evidence a správy nemovitosti povinného subjektu ze dne 16. 1. 2025 vyplývá, že do elektronického systému žádostí nebylo možné zadat vstupy pro přímé a jednoduché vygenerování informací v podobě, jak je požaduje žalobkyně v Žádosti, jelikož: *„Do elektronického systému nelze zadat tyto vstupy požadované Žádostí: 1) souhlas dle § 3 odst. 7 z. č. 189/1999, 2) kraj, 3) zda jde o záměr v ochranném pásmu produktovodu nebo jde o jiný zájem ČEPRO (sledujeme a netřídíme zájmové území jednotlivých druhů zájmů společnosti bez rozlišení na OP produktovodu či další zájmy – např. OP skladovacího zařízení, OP elektrických vedení, majetkoprávní zájmy, tj. vlastnictví k objektům a pozemkům aj.), 4) vzdálenost záměru žádosti od produktovodu.“* Při vyhledávání prostřednictvím parametrů, které elektronický systém umožňoval: *„1) časové rozmezí pro vyhledávání: 1.1.2016-8.12.2024, 2) druh žádosti: všechny typy žádostí, které nějak mohou souviset s činností v ochranném pásmu produktovodu, 3) polohové určení: celá ČR“,* systém vygeneroval celkem 12 663 žádostí. Žalovaný v návaznosti na popsané možnosti a výsledky vyhledávání v dostupném elektronickém systému vysvětlil, že vyhledání žalobkyní požadovaných souhlasů by si fakticky vyžádalo fyzické vyhledání jednotlivých spisů ke všem vytipovaným žádostem, jejich odborné prostudování a posouzení každého z úvahu připadajících vyjádření a souvisejících podkladů z hlediska naplnění kritérií Žádosti. Znamenalo by to nejprve posoudit polohové určení daného záměru a zařadit do požadovaného kraje, poté podrobit obsah jednotlivých spisů individuálnímu posouzení, zda se typově jedná o souhlas podle § 3 odst. 7 ZNZR, zda v daném území vedou produktovody a zda posuzovaný záměr vyhovuje v Žádosti vymezenému ochrannému pásmu. Žalovaný k uvedenému postupu uvedl, že by bylo třeba individuálně prostudovat a posoudit projektovou dokumentaci k záměru, neboť žádost ani vydaná vyjádření nemusí přímo obsahovat konkrétní údaj o vzdálenosti záměru od produktovodu. Takovou činnost žalovaný již považoval za překračující charakter jednoduchých a běžných mechanických

úkonů nutných k vyhledání informace a jejího vtělení do odpovědi pro žadatelku. Soud se s přednesenou úvahou ztotožňuje.

25. Informace požadované žalobkyní v Žádosti (viz bod 3. tohoto rozsudku) nebylo možné poskytnout na základě pouhé jednoduché a mechanické vyhledávací činnosti, nýbrž se jednalo o činnost intelektuálně mnohem náročnější zahrnující na sebe navazující analytické úvahy, postupy a hodnocení. Určení, zda se jedná o souhlas ve smyslu požadavků vymezených v Žádosti vyžaduje v daném případě hlubší intelektuální činnost spočívající v analýze jednotlivých spisů, jejich prostudování a následného odborného posouzení, zda splňují požadovaná kritéria. Tato činnost přitom vyžaduje odbornou znalost práce s územními a stavebně technickými dokumentacemi staveb, včetně projektových dokumentací, neboť, jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, žádost ani vydaná vyjádření nemusí přímo obsahovat konkrétní údaj o vzdálenosti záměru od produktovodu. Vytvoření odpovědi na Žádost tedy není pouze časové náročné, jak tvrdí žalobkyně v podané žalobě, nýbrž i intelektuálně náročné v míře značně převyšující prosté shromáždění dostupných údajů podle zadaných parametrů bez hlubšího odborného posouzení. Vytvoření odpovědi na Žádost představuje odbornou činnost spočívající v podrobné analýze nejen vytipovaných žádostí (vygenerovaných elektronickým systémem podle vstupů, které je možné v systému zadat), ale celých spisových materiálů k daným žádostem (především projektové dokumentace), a jejich následné odborné posouzení ve vztahu k zadaným kritériím, k němuž je třeba odborná znalost dané stavební a technické problematiky. S ohledem na shora uvedené je podle soudu zcela evidentní, že Žádost překračuje pouhé mechanické vyhledání informací ve stávající databázi, tedy že se jedná o informace, které je nutné nově vytvořit ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ.
26. Na shora uvedeném nemůže ničeho změnit ani tvrzení žalobkyně, že žalovaným popsaným postup směřující k vytvoření odpovědi na Žádost je příliš extenzivní. Žalobkyně v podané žalobě navrhuje jiný postup spočívající v porovnání umístění produktovodů a ochranných pásem s polohou nemovitostí, které jsou zakresleny ve všech územních plánech dotčených obcí, a následné vyhledání v interní databázi podle identifikačních údajů obsažených v katastru nemovitostí. Soud se v tomto ohledu ztotožňuje s žalovaným, že porovnání umístění produktovodů a ochranných pásem s polohou nemovitostí v územních plánech dotčených obcí rovněž vyžaduje od zpracovatele odpovědi určitý stupeň odborné znalosti potřebný k posouzení obsahu územně plánovací dokumentace, která představuje poměrně komplikovaný soubor dokumentů obsahující jak textové, tak i grafické části. Správné vyhodnocení a interpretace ve vztahu ke konkrétnímu záměru vyžaduje značné odborné dovednosti v dané oblasti. Taková analýza by rovněž představovala hlubší intelektuální činnost převyšující prostý mechanický sběr dostupných dat. Nadto žalobkyně tento postup navrhla až nyní v podané žalobě, aniž by uvedla, natož doložila, co jí bránilo jej navrhnout v řízení před žalovaným. Podle soudu žalovaným popsaný postup potřebný pro vytvoření odpovědi na Žádost má oporu ve správním spisu.
27. Soud neshledal přirovnání žalobkyně k situaci poskytnutí informací o výši udělovaných trestů za konkrétní trestný čin v trestních řízeních v určitém časovém období přílehlavým, neboť se jedná o zcela jiné informace ze zcela jiných oblastí, jiných databází a podkladů, z nichž by takové informace bylo možné dohledat. Jednalo by se o jiné postupy a úkony potřebné k vytvoření odpovědi na takovou žádost o informace. Uvedené situace nelze směřovat či zaměňovat. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku ze dne 9. 2. 2012 č. j. 1 As 141/2011-67, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech dané

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

věci. Z okolností právě projednávané věci je přitom evidentní, že se nejedná o prosté vyhledání a shromáždění dostupných informací, ale o činnost náročnější, představující vytvoření nových informací.

28. Soud námitku žalobkyně, že jí žalovaný nesdělil odhad částky představující úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací považuje za irelevantní. V dané věci nebylo shledáno, že by poskytnutí požadovaných informací vyžadovalo mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, které by bylo zpoplatněno podle § 17 odst. 1 InfZ. Žalovaný ve vztahu k Žádosti dovodil, že požadované informace nelze vůbec poskytnout a podanou Žádost je třeba odmítnout, neboť odpověď na Žádost by představovala činnost natolik intelektuálně náročnou, že by se jednalo o vytvoření zcela nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ.
29. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. K návrhu na provedení důkazu listinami, které je součástí správního spisu (Žádosti; výzvou ze dne 4. 1. 2024 č. j. 000365/OPS/2024-OD; doplněním Žádosti ze dne 8. 1. 2024; výzvou ze dne 17. 1. 2024 č. j. 001604/OPS/2024-OD; doplněním Žádosti ze dne 12. 2. 2024; rozhodnutím ČEPRO I; odvoláním proti rozhodnutí ČEPRO I ze dne 21. 3. 2024; rozhodnutím žalovaného I; rozhodnutím ČEPRO II; odvoláním proti rozhodnutí ČEPRO II ze dne 1. 2. 2025; napadeným rozhodnutím a jeho doručenkou), soud uvádí, že uvedené písemnosti jsou součástí správního spisu, který je podkladem pro rozhodování správního soudu a soud z nich vychází. Soud neshledal důvod, aby jimi v dané věci provedl důkaz, neboť jejich obsah účastníci nespoujají, jejich dokazování by proto bylo nadbytečné. Návrhy žalobkyně na provedení dokazování rozhodnutím povinného subjektu ze dne 24. 4. 2025 č. j. 010085/OPS/2025-OD a rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2025 č. j. UOOU-00453/25-6, tedy rozhodnutími vydanými až po napadeném rozhodnutí, shledal soud k dané věci za irelevantní. Návrh na provedení důkazu výpisem z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2341, k prokázání místní příslušnosti městského soudu, neshledal soud důvodným.
31. Soud pro úplnost dodává, že v předmětné věci považuje povinný subjekt za osobu zúčastněnou na řízení podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2020 č. j. 10 As 244/2020-40 *pokud Úřad pro ochranu osobních údajů rozhodl o odvolání či stížnosti proti rozhodnutí právnické či fyzické osoby ve věcech svobodného přístupu k informacím (§ 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 111/2019 Sb.), má právo v řízení o žalobě proti rozhodnutí úřadu taková právnická nebo fyzická osoba vystupovat jako osoba zúčastněná na řízení (§ 34 s. ř. s.), nebude-li sama přímo žalobkyní. Její zájmy nekolidují se zájmy žalovaného.*
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nepřísluší jí právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat nemohl, neboť neshledal, že by v projednávané věci přesáhly jeho běžnou administrativní činnost.
33. Osobě zúčastněné na řízení soud pod výrokem IV. nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť z ničeho nedovodil, že by jí vznikly náklady nad rámec její běžné činnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu